

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5CoCsp/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119327356
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Janka Richterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6119327356.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Richterovej a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Milana Chalupku v spore žalobcu: R. R., V.. XX.XX.XXXX, P. X., Ž. Č.. XX, zastúpeného Mgr. Ivicou Štiglitzovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Šafárikova č.8, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho č. 16, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24. januára 2022 č. k. 16Csp/76/2019-225, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie s ohľadom na výsledky konania, vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 10Csr/1/2017, zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, spočívajúceho v plnení žalobcu ako spotrebiteľa na základe spotrebiteľskej zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2011 nad rámec istiny poskytnutého úveru (3.045,95 € s príslušenstvom).

2. Neprihliadol na žalovaným uplatnenú námietku premlčania, keď dospel k záveru, že žalobca sa o vzniku bezdôvodného obohatenia a o osobe, ktorá sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila, skutočne dozvedel až z rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26.02.2019 a žalobu v tomto spore podal už dňa 16.07.2019. S ohľadom na závery Súdneho dvora EU v rozsudku zo dňa 22.04.2021 vo veci C-485/19 zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnej právnej úprave bráni, aby sa na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 a smernice EPR 2008/48 z 23.04.2008 vzťahovala trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. Pre posúdenie včasnosti podania žaloby je preto potrebné aplikovať ustanovenie § 107 ods. 2 OZ, v zmysle ktorého premlčacia doba je desaťročná, v dôsledku čoho nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, resp. rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podľa žalovaného súd prvej inštancie nesprávne posúdil jednak začiatok plynutia premlčacej lehoty i jej trvanie. Tvrdil, že žalobca mal vedomosť o existencii bezdôvodného obohatenia už podaním žaloby na Okresnom súde v Prievidzi vo veci 10Csr/1/2017. Okrem toho mala byť aplikovaná všeobecná trojročná premlčacia doba, keď i

SD EU v rozhodnutí C-485/19 uvádza, že vopred známa a stanovená lehota troch rokov je v zásade dostatočná na to, aby dotknutému spotrebiteľovi umožnila pripraviť a podať účinný prostriedok nápravy, takže táto dĺžka sama o sebe nie je nezlučiteľná so zásadou efektivity. Namietal existenciu skutočností, odôvodňujúcich aplikáciu § 107 ods. 2 druhá veta OZ.

4. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu a z dôvodov v ňom vymedzených (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že nie je opodstatnené.

6. Otázka včasnosti podávania žalôb zo strany spotrebiteľov, v ktorých uplatňujú vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu rozporu spotrebiteľských zmlúv so spotrebiteľským právom rezonovala v súdnej praxi dlhší čas. I s ohľadom na rozhodnutie Súdneho dvora EU vo veci C-485/19 (majúce prednosť pred vnútroštátnymi prameňmi práva v rozsahu, v ktorom mu vnútroštátne právo odporuje), Najvyšší súd SR prijal judikát pod R 15/22, v zmysle ktorého analogická aplikácia desaťročnej objektívnej premlčacej doby (§ 107 ods. 2 OZ) pri práve spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy je právnym dôsledkom prednosti rozsudku Súdneho dvora EU C-485/19 v právnom poriadku SR. V sporoch tohto typu je potrebné subsidiárne uplatňovať desaťročnú objektívnu premlčaciu lehotu bez skúmania zavinenia.

7. V rozhodnutí dovolacieho súdu, publikovanom ako R 14/22, sa v právnej vete uvádza, že pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktoré je bezúročné a bez poplatkov je podstatná skutočná vedomosť spotrebiteľa o tom, že nemá (nemal) plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej v úverovej zmluve. Pri skúmaní momentu, kedy nadobudol spotrebiteľ vyžadovanú skutočnú, teda preukázanú vedomosť, je potrebné si uvedomiť, že ide o subjektívny okamih, v ktorom sa spotrebiteľ dozvie také skutkové okolnosti, ktoré mu umožnia uplatniť svoje práva v súdnom konaní, teda keď sa jeho právo stalo actio nata (porovnaj tiež I.ÚS 51/2020).

8. Závery súdu prvej inštancie o včasnosti podania žaloby teda korešpondujú rozhodovacej praxi najvyšších súdnych autorít. Žaloba zo dňa 16.7.2019 bola podaná v priebehu plynutia súdom prvej inštancie správne aplikovanej desaťročnej premlčacej lehoty (zmluva zo dňa 24.1.2011). Žaloba bola tiež podaná v priebehu plynutia dvojročnej subjektívnej lehoty.

9. Odvolateľ za relevantný moment nadobudnutia skutočnej vedomosti žalobcu o vzniku bezdôvodného obohatenia a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila, považoval okamih podania žaloby v spore o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

10. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. februára 2019 č. k. 10Csr/1/2017-118 vyplýva, že žaloba v predmetnom spore bola podaná dňa 20.11.2017. Žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola potom podaná pred uplynutím dvojročnej subjektívnej lehoty.

11. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. (§ 387 ods. 1 CSP).

12. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže mu nevznikli žiadne (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP).

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).